

Megjelen hetenkint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

Elsővétel díj:

Egy évre . . . . . 8 frt
Félévre . . . . . 4 „
Negyedévre . . . . . 2 „

Az előfizetési pénzek és kéziratok
a szerkesztőhöz küldendők.

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KOZLÓNY.

Hirdetések díja:

Egy négyszer hasábozott garmonu-
sor 5 kr. — Bélyegdíj minden beig-
tatás után külön 30 kr.

Nyiltér soronként 15 kr.

a hirdetések s azok díjai a kiadó-
hivatalba utasítandók.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Szerkesztő-társ

Karsa Tamás.

Kiadó:

Ifj. Werfer Károly.

Kiadó-hivatal:

Főutca 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében.

Kinevezés vagy választás?

II

(ME.) Midőn a „Felvidék“ azon száma kezembe jött, hol a szerkesztő-társ K. T. ur állott ki a sorompóba Csáky Gyula gróf kihívására: fentebbi czim alatti első cikkem, — a melyben a t. gróftól ellökött keztyűt felvettem — már postára volt adva. — Különben, higgyék el a nemes bajvivők — nem lettem volna oly szerénytelen, hogy harmadiknak oda tolakodjam.

Most már ott állok, — de azért kész vagyok vissza-lépni, ha ez nem vétetik a megveretés elismeréséül. Azaz a t. szerkesztőségre bizom jelen II. cikkemet tetszése szerint egyszerűen a szemétre vetni.

A „még egy nyilt levél“-ből (a Felv. 9. sz.) most még inkább látom, hogy teljesen felesleges vagyok; — mert K. T. ur nem nehéz pánczéban és rozsdás fringióval állott ki, várva a t. gróf vágásait — e hasonlat inkább rám lenne alkalmazható — de a legkönnyebb öltözetben ví-törrel — „rapir“-ral — foglalkoztatja ellenfelét. Pedig tudjuk, hogy ez a legveszedelmesebb fegyver.

A t. gróf is azonban oly vitézül forgolódik, hogy maradt ideje felém is vágni — a „Megyei reform-kérdések“ II. cikkében, melyet úgy szólván nevémmel kezd meg.

E cikkre — melyben a t. gróf már kifejti, mit ért a „nem egyedül és kizárólag választáson alapuló megyei rendszer“ alatt, t. i. egyedül és kizárólag kinevezéstől függőt — általánosságban meg kell jegyeznem, hogy abban nagyon a gyenge oldalunkon akarna fogni, midőn a kormány — sőt maga a felséges fejedelem iránti bizalmat akarja fegyverül használni. . . . Ezt így hijják: „argumentum ad verecundiam“, — és azt tanultuk róla annak idejében, hogy felelni ugyan nehéz rá, de azért nem tartozik a legerősebb — a legjobban meggyőző okok közé. — Párt-véleményt a fejedelem nevének paizsa alatt töltni előre — már régóta ellenkezőnek tartatik a parlamenti modorral, és ezt — kegyeletből — kerülni szokták. Hagyjuk el a sajtó terén is.

Nem mondom, hogy a kormány ugyanily tekintet alá jön — távolról sem. — Érti ezt némileg a t. gróf maga is, midőn azt mondja, hogy „a kormány mai eljárása irányában bizalmat erőszakolni senkire se lehet.“ — De ha lehetne is: nem arról beszélünk itt, mit szeretnénk tenni ma — egyszer és csak mostanra — „ad hoc“ —, — de arról, mit óhajtunk tenni jövőre — a mennyire egy nemzedék hazája sorsáról beszélve e szót használhatja „örökre!“ — És ha így — ugyan mi tekintetbe jöhetne bármely egyhangú közbizalmat kinyert mai eljárása — a kormánynak, sőt bár mely osztatlan közbizalmat bíró kormány maga is?

Oly jó hittel viseltetik a t. gróf a gyarló emberiség iránt, hogy még eszébe nem jutott? — vagy ha tiszte keblében gyanakodás nem támadhatott — nem olvasta bármely állambölcsnek műveiben, hogy az ember — mihelyt hatalom van a kezében — azt természeténél fogva mindig kiterjeszteni és öregbiteni törekszik? — E tudat pedig nem alkalmas arra, hogy bennünk jövőre is — tehát minden lehető kormány iránt azon szinte feltétlen bizalmat gerjeszse, a melyet a t. gróf egy „loyalis“- alátvalóban oly szükségesnek látszik tartani. A Cincinnatusok, Washingtonok, és — ha egy kisebb nemzet történetéből is szabad egy nevet ily nevekhez állítanunk — Hunyadi Jánosok oly ritkaságok, hogy

ujjainkon számlálhatjuk meg őket. — — — Az „atyailag gondoskodó“ kormányok alól pedig már épen kinőtteknek hisszük magunkat.

Nem lehet ezen „segíteni“; — de nyugodjék meg benne a t. gróf, hogy nem is kell. — Mert ha oly bizalmat helyezünk a kormányban, „mint állam-bölcsben, — mint jogaink feletti örökösben, és mint atyailag gondoskodó vezetőben“ — akkor elmehetünk aludni, mert benne vagyunk — vagy a paradicsomban, vagy az „absolutismus“-ban.

A t. gróf I. cikkében azt mondja, hogy „kormány“ alatt a parancsolót, „kormányzott“ alatt az engedelmeskedőt érti. A II. cikkben pedig tüzetesen fejtegeti, hogy a kormány iránti bizalom-hiány esetében „az autonomia csak negatív ellenszer, — óvó pánczél, de nem támadó kard, melylyel a haladás babérját kell kivivnunk, — lombfedél, melynek árnyékában kényelmesebb nyújtóz-kodni, mint a nap hevében a korigények és állam-köteleességek mezejét arcunk veritékében szántani.“

Ez — meg kell adni — igen szépen van mondva. Ámde én a „kormány“ és „parancsnok“ — a „kormányzott ország“ és „vezényelt hadsereg“ közt lényeges különbséget látok . . . a t. gróf pedig — (bocsánat, ha félre értem) — az ország alkotmányát is egy hadsereg mintájára akarná alakítani, — mintha szegény „megfogyott“ — (de meg nem tört) nemzetünknek valamely nagyszerű világhódító vagy vezető szerepe lebegne a t. gróf szemei előtt, a melyet a nemzet csak úgy játszhatik le, ha „autonomiájáról“ — (önkormányzatáról) lemondva — magát feltétlen hizalommal egy Nagy Lajos király vagy egy III. Napoleon császár vezetése alá adja.

Nem tudnám ugyan a történelemből bizonyítani, hogy Nagy Lajos a nemzetet önkormányzatától megfosztotta; — de abból, hogy annak emléket s történetét nem bocsájtotta ránk, csak a király nagyszerű tetteit örököltette meg — úgy látszik, hogy a nemzet nem igen zavarta meg terveit — autonomiai aggodalmaival. — Igen! — de akkor a nemzetnek hivatása volt Dél-Olaszországban iszonyuan megsértett becsületét véres elégtétellel állítani helyre, — és koronájának hivatása volt Europa tanácsában a vezér szerepet vinni. Várzsolja vissza a t. gróf ama kort, ama királyt, ama körülményeket — és én nem gondolok a megyei autonomiával, de — kardot kötök.

Legyen szabad e tanulságot történetünkben, még egy kissé tovább szőni. Körülbelül egy század folyt le a Nagy Lajos elhunytja és Mátyás király megválasztása közt; — és míg az előbbi alatt — mint említettük — a nemzet szinte feltétlenül követte fejedelmét, mint egy jól fegyverezett had kedvelt vezérét, addig az utóbbi irányában már bizalmatlanabbnak látszott, már — néha szinte kényszerülve hitt össze országgyűléseket a király — sőt már a megyék is szerepeltek, és épen nem mint vak eszközök, — mert meg van írva, hogy egyszer már csak 7 (azaz hét) megye volt hű a királyhoz. — Honnan e nagy változás?

Hiszen Nagy Lajos egy oly idegen származású fejedelemnek volt fia, a kit a nemzet egy évtized küzdelme után is csak alig akart fejedelmének üsmerni. Mátyás pedig a legnagyobb hazafinak — Hunyadi Jánosnak. Amaz örökség, ez a nemzet lelkesült szabad választásából: yerte királyi hatalmát. A mit személyes tulajdonai- és tehetségeikről, mond a történet: Mátyás abban sem látszik hátrább állani. — Mi okozta tehát a különbséget? Épen az, hogy akkorra már a sok harc,

a környező sok ellenség, — az Európába özönlő oszmán áradat annyira meggyengítette a nemzetet, hogy előbbi hivatása helyett ösztönszerűleg főfeladatának kellett éreznie a belfejlődést, gyarapodást, szellemi és anyagi haladást megerősödést — és mind ennek legjobb — sőt a történelem tanúsága szerint egyedül biztos eszköze az önkormányzat — az autonomia.

Igen is a fejlődésnek és haladásnak — ismételjük, — de — igaz — nem a hódításnak, — a kifelé hatásnak, — de lehetlenné még ezt sem teszi, — mit legyen szabad egy nagy tekintélyvel támogatnom. — Ne féljen a t. gróf ez nem lesz „argumentum ad verecundiam“, mert — sem kormány, sem fejedelem (reánk nézve!) a kire hivatkozom, — otthon — igaz — a francziák császára, — de nálunk csak C. Julius Caesar történetének írója.

Őt csak nem gyanusíthatja a t. gróf „merev autonomisticus szellemmel?“ és nem vádolhatja avval, hogy a kormány iránti engedelmességnek nem barátja? — És mégis, midőn azt fejtegeti, mily intézményeknek köszönheté Róma oly erős belsejének, oly gyors gyarapodását és terjeszkedését, — ezen intézmények mily férfiakat, — és ezen férfiakban mily erényeket szültek — ezt mondja: ¹⁾

„La société romaine était fondée sur le respect de la famille, de la religion, de la propriété; le gouvernement sur l'élection; la politique sur la conquête.“ (Livre I. Chap. I. 18 — 19 lap) (A római társadalom a család-, vallás- és tulajdon tiszteletére; a kormányzat a választásra, a politica a hódításra volt alapítva.)

És mindjárt a 21-ik lapon a 2. megjegyzésben példákra hivatkozik Titus Livius-ból, annak bizonyítékául, mily szigorúak lehetnek a választott tisztviselők is saját választóik felett — mondván: „A kapitányok (centuriones) a kiknek századaik megszaladtak, és zászlósaik a lobogót elvesztették, azonnal halálra ítéltettek: emezeknek fejk vétetelt, amazok bot alatt haltak meg.“²⁾ A többi sereget a Consul megtizedelte: minden tiz katona közül; a kire a sors esett, kivégeztetett, és lakolt a többiért is. Ez a rendes büntetés a Rómaiaknál azokra, kik soraikat vagy zászlójokat elhagyják.“

Ismét kiemelt a választás — és pedig a rövid időre terjedt választás hasznait a 25-ik lapon. — (Chap II.) „Les patriciens occupèrent seuls pendant longtemps les charges civiles, militaires et religieuses, et, ces charges étant la plupart annuelles, il n'y avait au sénat presque aucun membre qui ne les eut remplies, de sorte que cette assemblée se trouvait composée d'hommes formés aux luttés du Forum comme a celles du champ de bataille, façonnés aux difficultés de l'administration, enfin dignes, par une expérience durement acquise, de présider aux destinées de la République.“ Sokáig csak a nemesség (patriciusok) töltte be a polgári, hadi és vallási ³⁾ tisztségeket, és ezek nagyobb részint csak egy-egy évre terjedvén., alig volt a tanácsnak (senatus) tagja, ki már mind azokat nem viselte, — úgy hogy e gyülekezet oly férfiakból állott, kik egyaránt ki

¹⁾ Bocsánatot, hogy az eredetiből veszem az idézeteket: a szerző által jóvá hagyott magyar fordítás nincs kezemenél; — a magaméban pedig nem igényelhetem senki megnyugvását.

²⁾ Ne ijedjünk meg uraim! ez csak katonai, de nem miniszteri felelősség.

³⁾ Ezeknek politicai fontosságuk volt, nem egyszerű papokat kell itt értenünk.

váltak képezve a Forum és a harezte: küzdelmeire be-
gyakorolva a kormányzat nehézségeibe, — egy szóval a
kik veritékkel szeizelt tapasztalásuknál fogva méltók
voltak hazájok sorsát vezérelni.“)

Tovább a 72—73 lapokon (Chap. III.) — megem-
lített Nagy Sándor fényes hadjárataival összehódított
roppant birodalmának holtá után azonnali szétmállását
mert mind az csak saját szellemének volt kifolyása és
egyéniségének műve — Rómáról ellentétül mondja :
„l'aristocratie“) romaine, au contraire, se perpétuant
„d'age en age, poursuivant avec plus de lenteur, mais
sans interruption, le système qui, rattachant tous les
peuples a un centre commun, devait peu á peu assurer
sa domination sur l'Italie d'abord sur l'univers ensuite.“
(a római aristocraia ellenben, magát nemzedékről nem-
zedékre megörökítvén, lassabban, de szakadatlanul foly-
tatá a rendszert, mely minden népeket egy központhoz
csatolván, előbb ugyan Italia, de utóbb az egész világ
uralmát biztosan hozta meg neki.“

És ha még nem válltam unalmassá ez idézetekkel
— csak egyet a 87 lapról ugyanazon fejezetből, a hol a
koronás szerző a lap szélére írt e czim alatti szakaszát
„Force des institutions“ (az intézvények ereje) — így
kezdi : „A l'époque qui nous occupe, la République est
dans toute sa splendeur.“

„Les institutions forment des hommes remarquables,
„les élections annuelles ; ontent au pouvoir les plus dignes
„et les y rappellent après un court intervalle.“ (Azon
időben, a melyről most szólnak, a köztársaság teljes
fényében ragyog. — Az intézvények jeles embereket
képeznek, az évenkénti választások a legméltóbbakat he-
lyezik a hatalomra, és rövid időközönként arra ismét
vissza szólítják)

Mindezt nem én mondom, kérem, ezt III. Napoleon
császár írta meg.

A sárosmegyei gazdasági-egylet ügyében.

I.

Hivatalos adatok szerint van, Sárosmegyében:
851 nagy, 23,929 kisbirtok, 621,662 hold földön 628,679
frt tiszta jövedelemmel, miszerint 1 kat. hold föld igen
kévéssel ad többet 1 frtnál.

Mennyit adnak a szomszéd megyék területei?
Szepesmegyében van 361, nagy 24,605 kisbirtok 545,306
hold földön, 608,566 frt jövedelemmel, miszerint 1. kat.
hold föld jóval (m. e. 18. 100) többet ad 1 frtnál.

Zemplén megyében van 1,119 nagy, 49,039 kis
birtok 1042,886 h. földön 1541,059 frt. jövedelemmel
miszerint 1 kat. hold 1 1/2 frtnyi tiszta jövedelmet ad.

*) Megjegyzendő, hogy ekkor már a patriciusok a
„plebs.“-et is felvették az alkotmány sánczaiba, vagy is
saját soraikba. E szó itt a kormányzó osztályt jelenti.

Abauj megyében van 523 nagy, 32,010 kis birtok
503,412 h. földön 4'098,009 frt tiszta jövedelemmel
tehát 1. kat. hold föld m. e. 2 frt tiszta jövedelmet hoz.

Mindenik megyének találhatunk a többekhez vi-
szonyítva némely előnyeit, némely hátrányait: egyik-
nek jobb talaja, másiknak jobb piacza, harmadiknak ki-
fejlettebb ipara van. Annyi bizonyos hogy Sárosmegye
helyzete kereskedelmi szempontból kedvező s az alaku-
landó gazdasági egylet feladata leend meghatározni:
miért kevesebb még is jövedelme? hogy aztán a kifür-
késztet hátrányokon s akadályokon tehetése s hivatása
szerint győzedelmeskedjék.

Már csak ugy teoriából is tudhatjuk hogy Sáros-
megyében a gabona nemtek termelése, több munkával,
több javítással és kevesebb eredménnyel jár mint az
alsóbb megyékben, melyek gabonáik számára Kassán s
ha a vasut tovább vitetik Eperjesen keresnek piacot,
mely oly központja a megyének, miszerint Sárosmegye
minden vidéke ide hajolván, az itt összpontosult 5 fővo-
nalon könnyen beszerezheti az alsóbb megyék termé-
nyeit — mi másképp annyit tesz, hogy az alsóbb me-
gyék: a mennyiben eladásról van szó, gabonáikkal könnyen
hátréba soríthatják a sárosmegyei termelőköt,
saját piaczaikon. — Így szintén kiszorítatnak ha a va-
sut kész lesz Galaczia piaczaik; miszerint a Sárosmegye
gazdasági egylet bizonyosan meg fog győződni arról
hogy ezen versenynél Sárosmegye előbb utóbb veszteni
fog — ha eleje nem vétetik. Ha t. i. a gaz. egylet ki
nem jelöli a leggyőzendő akadályokat, a felhasználandó
előnyöket s az egész megyoi gazda közönség egy szí-
vel s lélekkel nem lát hozzá saját helyzete javításához —
az egylet által tisztázott adatok, elvek, reformok
nyomán.

Természetes hogy több kéz, több ipar kevesebb
és mostohább földön is többet termel. . . Sárosmegye
viszonylagos népessége azonban a vele párvonalba ál-
lított megyékétől igen keveset különbözik; ez ugyanis
□ m. földön-kint = 2,155 míg zempléni = 2,145:
Szepesé = 2,414; Abaujé = 2,888.

Szintén természetes, hogy az általános jövedelem
annál kevesebb, mennél több föld van művelés alatt
Köztudomás szerint hazánk legmagasb hegycsoportja
Szepesmegyébe esvén, azt kell vélünk, hogy itt legtöbb
művelhetlen terület található. Ez azonban, Szepesme-
gyében a hivatalos adatok szerint csak 43,133 k. holdra
van téve holott Sárosmegyében, mely ugyan m. e. 2 □
m. föld nagyobb, 47,210 hold. Miszerint alig ha család-
közünk, hogy a szepesmegyei iparos nép, mely pedig vi-
szonylagosan kevesebb számu, jobban kipuhatolta s mű-
velés alá vette, netalán mostohább talaját, mint a Sáros-
megyei rendíthetlen közönyösségű nép.

Szintén nem tulajdoníthatjuk annyira a talaj mint-
inkább a gazdasági ipar különségének Szepesmegye
azon előnyét, miszerint ott 171,773 h. szántó földhöz
63,031 h. rét található, holott Sárosmegyében 239,818
h. tehát majd 1 1/2 annyi szántó földhöz csupán 42,835 h.
tehát csak 1/3 nyi rét található. Miszerint ha a Szepes-
megye egy 200 holdas gazdasághoz m. e. 70 h. rét jut,
ugy Sárosmegyében egy 300 holdashoz csak m. e. 50
hold rét található, minél fogva ez épen nem versenyez-
het amazzal a javításban.

Azon tény, miszerint Sárosmegyében 82, 677 h.
s így majd két annyi legelőnek hagyott föld van, mint
Szepesben (47,113 h.) természetesen oda utalja a bir-
tokosokat hogy rétfállományukat a legelő arra alkalmas
részeleiből egészítsék ki, miszerint igenis megközelít-

— Azt majd a vizsgálatok derítik ki, felelt fagyos-
san a bíró; miért nem tartotta kellő feyelemben az
örököt, miért hagyta kellő felügyelet nélkül a uradalmi
kincstárt elveszni? A sz. írásban is megvagyon írva,
hogy a sáfár, ki számolni nem tud a reá bizott vagyon-
nal, súlyos bűnhődésre érdemes. — Szolgák, bilincseket
elő s kísérjétek a megye börtönébe!

Pál vitéz halálsápadt lett, homlokára sújtá kezét s
hörgő hangon suttogá: Oh! miért nem nyel el a sir
sötét verme, miért értem el meggyaláztatásomat? En ki
büszkébb voltam becsületekre, mint a nemesek százados
cimereikre, mint Croesus millióira, mint Caesar győzel-
meire, mint a fejedelmek biboráikra, most a rablók,
gyujtogatók, gyilkosok sópredék társaságába kerültem
Oh jaj nekem!

— Bíró uram! legyen irgalommal szegény sors-
uldözött családunk iránt, mondá könyezve Klára megra-
gadvá a bíró kezét; oh ne tetézzé e meggyaláztatással
szenvetésünket, legyen turelemmel, én meg lehetős szép
hozományt hoztam kezemmel: eladok mindent mindent,
ha magam köldülve a legnagyobb szükségben maradok
is, de kárpótolom e roppant veszteséget.

— Klára asszony nagyon tulbecsüli anyagi tehet-
ségeit, mely legmagasabb számítás szerint alig ér fel az
elorzott kincstár egy huszadával.

— Igaz, sohajtá Klára; hisz mi oly parányiak va-
gyunk egy ország nádorához képest. De engedjen lega-
lább három szabad napot férjemnek, míg ő Eszterházy
nádor főnöke-e s párlfogójához utazhatik, ki őt egy bá-
ráti szív egész melegevel szereti, ki bizonyára megbö-
csát neki s kitisztázza a gyanakodó világ előtt.

— Valóban ez a legjobb kibúvó ut volna, három
szabad nap alatt felkeresni az erdőben a büntársat, me-
gosztolni vele a pénz összeggel s kiszokni az ozmán
birodalomba s elhagyni hitét es hazáját, hisz pénzen új
hitel, új hazát, magas hivatalokat vásárolhat magának s
paloták oleben nevének a hiszékeny bíró, kinek oly kön-
nyű szerrel kiesusztott körmei közül.

hétő a rét és szántó föld közötti ama kedvezőbb irány,
melyet Szepesmegyében találunk — bár még ez sem
elég ahhoz, hogy a mély művelés által 10—12 hüvelykre
puhitott földet, kivált hegyoldalokon teljesen jó erőben
tartassa. . . Pedig a Skótok példája szerint midőn a földet
területileg növelni nem lehet, mélyítés által lehető még
termésének kétszerezése is.

A gazdasági arányok vagy inkább aránytalansá-
got kipuhatolása s a kellő arányok megállapítása egyik
legszebb feladata a gazdasági egyletnek, De egyszers-
mind feladata a növény felék termelését is oly arányba,
szedni, miszerint a gazda közönség csupán saját fo-
gyasztási szükségletére szorítván azokat melyek saját
piaczaik sem versenyezhetnek a szomszód megyebeliek
piaczaik — oly növényeket termeljen cladóra, melyek a ver-
senyől nem félhetők. — Ezekről bővebben kell eszmét
cserélnünk.

KUBINYI LAJOS.

Országgyűlési tudósítások.

(A főrendi tábla.)

A lapunk mult számában említett külön felirati
indítvány f. hó 13-án tételt meg.

Az indítványozó gr. Festetics György zalai főispán
nehány szóval előadá: hogy miután a ház szabályainak
58-ik czikke mondja, miszerint a felsőház külön szer-
kesztésére a főrendi tábla 30 tagból álló bizottmányt
válaszson.

Gróf Pálffy József ellene mond az indítványnak, s
a képviselőház feliratát kívánja bevárlandónak.

Az indítvány mellett szóltak még: B. Vay Miklós,
Ranolder veszprémi püspök, b. Wenckheim Béla, gróf
Zichy Henrik, b. Fiáth Ferencz, gróf Schimmedeg, gróf
Szécheny Antal, gróf Szapáry István, b. Majthényi László,
gróf Zichy János, Bartakovics Béla egri érsek, báró
Wenckheim László, báró Rudics József.

Az indítvány ellen gróf Pálffy József véleménye
mellett: gróf Vay László, b. Orczy Andor, b. Eötvös
Dényes, gróf Andrássy Manó, gróf Haller Sándor, báró
Splényi Henrik, Tomcsányi József főispán, gróf Mikes
János.

Szavazatra bocsájtván a kérdés, 189 szavazat
közül, gróf Festetics György indítványa mellett 136,
ellene pedig 53 szavazat adott ki.

A külön felirat mellett szavaztak: Scitovszky J.
hg. primás, Bartakovics B. egri érsek, Lonovics J. ér-
ségi sept., Ranolder J. veszprémi püspök, Szaniszló vá-
radi püspök, Szenczy szombathelyi püspök, Dobra pü-
spök, Simor győri püspök, Peitler váci püspök, Bonnaz
csanádi p., Papp Szilágyi n. v. g. sz. p., Lévy c. p., gr.
Forgách c. p., Liptay c. p., Biró prael., Masirevics pa-
triarcha, Ivackovics g. n. e. p., Stojkovics g. n. e. p.,
Náko g. n. e. p., Majláth A. gr., Cziráky J. g. Popa fő-
ispán, Pongrácz, Rudics b. főisp., ilj. Majthényi főisp.,
Wenckheim B. b., Szilágy József főisp., Vay Miklós b.
főisp., Bánhidy főisp., Szőgyényi L. főisp., Kubinyi főisp.,
Balogh főisp., Máán főisp., Zichy H. gr., Forgách A. fő-
ispán, Ocskay Rezső főispán, Jankovich L. főispán, Mu-
rányi főisp., Mednyánszky b. főisp., Révay b. főispán,
Lónyay A. főisp., Nehrebeckzy főisp., Fiáth b. főispán,
Festetics Gy. gr. főisp., Radvánszky Antal főisp., Bánffy
Miklós főisp., Bathányi László, gr. Berchtold László gr.

— Hah! ily gyalázatos gondolat csak gyalázatos
főben születetik, kiáltá lángba borult arczczal Klára s
a gyengéd, könyörgő nő szikrázó szemeivel ugy állt
szemközt vele, mint a boszus cherub láng-ostorával;
hát nincs-e neki családja, szeretett neje és három gyer-
meke, minő szívtelen apa volna, ki ezeket az üldözés
gyászos perczeiben saját javáért elhagyná?!

— Majd szűnek neki a három rózsái szebbnél
szebb gyermekeket kárpótlásul, ha majd gasdag baba
lesz, viszonzá a bíró; önök pedig édesem, nagyon ér-
téktelen zálogok, ha mégis az amerikai rabszolgakeres-
kedés divatozna, az erőteljes gyermekekért s önért tün-
dér szép asszonyka megadnának néhány ezer aranyat,
de így . . .

— Elég, dörgé böszülten Pál vitéz; elég, mert ha
soká hallom e nemtelen vitát, csakugyan oly véres bünt
követek el, hogy méltó le zek a börtön elkarhozott la-
kóihoz. — Elég Klára, a köszirtkehamarább meglá-
gyitnék könyeid, mint e sátnánleket ki itt bírói hatalmi
bitorol. Tehát siessen ön kötelességét teljesíteni, a tör-
vény es igazság majd teljes diadallal felnyitandja börtö-
nöm kapuit.

— Igen férjem, te a lánczok közt is büszkébb és
nemesebb vagy, mint itt e szörnyeteg a bírói pálczával,
csak tuj pár óráig, én sietek Tokaj várába Zrínyi Iloná-
hoz, ő tudom segíni fog, s ha látom, hogy életed is
veszélyben forog, kuruczainak ezreivel, erőhatalommal
foglak kiragadni e tigrisek adáz hadából,

— Menj édesem a legdicsebb nő védszárnyai alá,
vigyázz kisdemeinkre, nehogy ez embertelen poroszlók
elrémtítsék. Siess Tokajba, s imádkozz éretem a min-
denható Atyához, hogy vonja le e rablómerényről a ti-
tok fátyolat s adja vissza ragyogó becsületemet, a hű
női szív s az ártatlan gyermekek könyörgése kedyes az
isten előtt, s bizonynyal meg fogtok hallgattatni. En ad-
dig büszkén viselem e bilincseket mint a vértanuk a tö-
viskoronát.

Midőn Klára megpillantá a hajduk közében a má-

TÁRCZA.

Pál vitéz.

(Tört. beszély.)

III.

Az álomkép.

(Folytatás.)

E kedélyes családi jelenetet a talu birájának meg-
jelenése szakítá félbe, kinek az örök hírül vivék a sze-
rencsétlen eseményt, s ő rögtön sietett a hely színére a
dolgok állását személyesen megvizsgálandó.

Röviden megemlítve, bíró uram titkos ellenszeny-
vel viseltetett Pál vitéz irányában, ki mint uradalmi for-
mányzó némi függetlenségi harcot vívott a kis hatalmas-
sággal, s bíró uram csak az alkalmat leste, hogy hatal-
mát szerinte e dolyfős férfiuval éreztesse, most elérke-
zetnek látván a perczet sietett, hogy boszuját kitom-
bolja.

— Nos uram! mi történik itt? kérdé szigorú
hangon.

— A legborzasztóbb, mondá szomoruan Pál, az
uradalmi kincstár kirabolatott, sietek rögtön a megye
fővárosába az ügyet feljelenteni, hogy a rablók ellen a
nyomozást egész erélylyel megkezdhessek.

— Bár mennyire sajnálom, hogy ön határozatának
ellene kell szegülnöm, szólt metsző gunnyal a bíró; de
hivatalos kötelességemnél fogva kénytelen vagyok ont
letartóztatni, míg a törvényes vizsgálatok ez ügyben be-
végződnek.

Pál összerázkódott s arca lángvörösé gyult, és
sértett hangon szólt: Ki mer engem ily gyalázatos vád-
dal gyanusítani, hisz csak az eszeveszett örült rabolhat-
ja ki és szegényítheti meg önmagát? . . .

Bissingen Nándor gr., Bolza Antal gr., Bolza József gr., Prandau Péter b., Chottek Rezső gr., Dessowffy Egyed gr., Dessowffy Gyula gr., Dessowffy Károly gr., Erdődy Sándor gr., Eszterházy Miklós gr., Esterházy Pál gr., Festetics Béla gr., Festetics Géza gr., Festetics Gyula gr., Festetics Leo gr., Festetics Taszilo gr., Forgách Jenő gr., Forgách József gr., Forgách Károly gr., Győry László gr., Hadik Gusztáv gr., Hunyadi József gr., Hunyadi László gr., Károlyi István gr., Lukszénszky Sándor b., Majláth József gr., Migazzi Vilmos gr., Nákó Kálmán gr., Pálffy Pál gr., Pálffy Rudolf gr., Pallavicini Al. gr., Pallavicini Roger gr., Pejacsevich Gábor gr., Pongrácz Adolf b., Sándor Mór gr., Serényi László b., Szapáry Antal gr., Szapáry Béla gr., Szapáry István gr., Széchenyi Antal gr., Széchenyi Dénes gr., Széchenyi Ferencz gr., Széchenyi Gyula gr., Széchenyi Kálmán gr., Széchenyi Pál gr., Schmidegg János gr., Schmidegg Ferencz gr., Szirmay Ferencz gr., Török Bálint gr., Waldstein János gr., Wenkheim Rudolf b., Zichy Edm. gr., Zichy Edmund ifj. gr., Zichy János Nep. gr., Zichy Mánó gr., Zichy Pál gr., Zichy Sándor gr., Ambrózy Béla b., Ambrózy György b., Ambrózy Gyula b., Apor Géza b., Apor Sándor b., Barkóczy Zsigmond gr., Fischer Lajos, Gerliczy Vince b., Lukszénszky József b., Mesznil Viktor, Nyáry Gyula b., Nyáry Jenő b., Orczy László b., Prónay Gábor b., Rédl Gyula, Sennyei Viktor b., Vay Alajos gr., ifj. Vay Miklós b., Wenkheim László b., Wenkheim Viktor b., Horváth József, Sztáray Antal gr., Radnótfay Nagy Sámuel, Zichy Ottó gr., öszv. 136. Kruusz, Répássy praelatusok, Orczy György.

Ugyanazon indítvány ellen, tehát „nem“-mel szavaztak:

Gr. Andrassy Manó, gr. Andrassy Aladár, gróf Bethlen Ferencz, báró Bésán János, gr. Bathyányi Zsigmond, gr. Belezny Arpad, gr. Bolza István, gr. Csáky Béla, gr. Degenfeld Béla, gr. Dessowffy Marcel, b. Duka Péter, gr. Erdődy István, gr. Eszterházy Géza, gr. Eszterházy László, ifj. b. Eötvös Dénes, gr. Festetics Alfons, b. Gerliczy Bódog, gr. Gyulay Lajos, gr. Haller Sándor, gr. Hunyady Vilmos, gr. Huggonay Károly, gr. Károlyi György, gr. Károlyi Gyula, Karácsonyi László, gr. Kornis Ádám, Podmaniczky L. gr. Mikes János, gr. Nemes Áb., b. Orczy Andor, b. Podmaniczky Géza, b. Podmaniczky Levente, gr. Pálffy József, gr. Pejacsevich Márk, gróf Pongrácz Ede, gr. Ráday Pál, b. Reviczky József, báró Reviczky Géza, gr. Szapáry Imre, gr. Szapáry Iván, gr. Széchenyi Ödön, b. Splényi Henrik, b. Splényi Ödön, gr. Teleky Domokos, ifj. gr. Teleky Sándor, Tomcsányi József, gr. Vay László, b. Vécsey Gyula, b. Vécsey Sándor, gr. Wenkheim József, gr. Zichy Károly, gr. Zichy Paulai Ferencz, gr. Zichy Rudolf, gr. Zsigray Fülöp.

Másnap azaz f. hó 14. a felirati bizottmányba történt választások közéletét; következő eredményt ki. Össz. 171 szavazatot adtak; általános többséget csupán 29-en nyertek, ezek: báró Vay Miklós (170); gr. Cziráky János (167); Simor János püspök (166); gr. Majláth Antal (166); gr. Pálffy József (166); gr. Meznil Viktor (165); gr. Pálffy Pál (163); gr. Széchenyi Antal (163); gr. Erdődy Sándor (162); Radvánszky Antal (162); Szilágyi József (162); b. Wenkheim Béla (161); Szőgyényi-Marich László (161); gr. Szapáry Antal (160); Ivacsokovics Prokop püspök (159); gr. Teleki Sándor (154); gr. Eszterházy Pál (154); gr. Zichy Nep. János (154); gr. Festetics György (152); Tomcsányi József (150); gr. Széchenyi Dénes (138); ifj. báró Majláth László (135); gróf Festetics Béla (134);

ifj. gr. Ráday Gedeon (134); gr. Károlyi István (132); báró Ambrózy György (123); gr. Waldstein János (122); báró Prónay Gábor (121); gróf Andrassy Aladár (119); Legtöbb relatív szavazatot kaptak; gr. Mikes János (31); gr. Károlyi György (44); gr. Bánfy Miklós (41). A 30-dik tagra nézve tehát a mai gyűlés folytatásban történt a szavazás. Miután gr. Mikes János a netalán ráesendő megítéssel előre is lemond; gr. Bánfy Miklós választatott meg 64 szavazattal 121 közül.

Ujdonságok.

* *A kassai négyzet* által f. hó 22 és 23-ik napjain rendezendő jótékony célú műkedvelői előadásokra nagyban folynak az előkészületek nemcsak a lelkes közreműködők, de a közönség részéről is, a mennyiben a helyekre nézve már most történnék megrendelések. — A jó siker tehát minden tekintetben biztosítva van.

* *(Farsangi hírek)*. — Kassán a farsang vége felé egy pár igen érdekes házasság kötött. Így a többek közt a magasabb műveltségű körökben közszeretnek örvendő, szelleműs *Kezser Ilon* urhölgyet folyó hó 10. vezeté oltárhoz *Justh Sándor* thuroczmezei birtokos — igen díszes násznép kísérete mellett. — *Szirmay Gyula* zempléni birtokos pedig Abaujmegye egyik legifjabb rózsabimbájával, az ép oly kedves, mint szép *Bárczay Vilma* urhölgygyel lépett házassági frigyre. — A polgári osztályból a derék *Lüderer András* egyik érdemes leányának *Cornelia* kisasszonynak *Schwarzer Vincze* Eperjes-várostanácsnokávali egybekelése jutott tudomásunkra. — Legyenek mindannyian holdgok és megelégedettek! —

* *Becker tándr* a nagyhírű bűvész mult csütörtökön mutatá be magát a kassai színpadon. Mutatványai érdekesek, ügyessége kétségbevonhatlan, tájképei meglepő szépek. — A színház zsufolva volt.

* *Bercsényi Béla* a kassai színtársulat egyik szép tehetségű ifju tagja, egy eredeti drámát irt, melyről sok jót és dicsőretest mondanak a kik olvasták; czime „*A kit a világ elítéli*“ — reméljük: hogy a fiatal szerzőt és drámáját a világ vagy is inkább a közönség és kritika nem fogja elítélni, s jutalomjátéka alkalmával — a midőn e darab színpadra kerül — ha lárczája talán nem is, de keble bizonyosan duzzadni fog az elismerés örömeztetélől.

* *Az új színházi bérlés* tegnapelőtt vette kezdetét „*A szerelmi mámorosok*“ című jó francia színművel. E darab előadásáról még tán körölményesebben is szólanunk, annyit azonban megemlítünk: hogy Nagy Luiza ez este érdekes művészi játékával a legzajosabb tetszés nyilváníásokra ragadta a színházi közönséget.

* *Szepeiben* olvasó-egylet alakult, s tőkéjének gyarapítására f. hó 10-én a városház terében tánc-

vigalom rendeztetett. Ezen kedélyes farsangi mulatságról meleg szavakkal irt levél érkezett hozzánk, melyet azonban helyszüke miatt nem adhatván, röviden csak annyit jejjünk fel: hogy a cserehátiakról s különösen a szekesiekről, valamint általában a báli vendégekről igen sok szepet ir az ott jelen volt levelező ur.

* *Ungvári hírek*. A műkedvelői előadásokra rég folynak a készültek, de még eddigelé nem látunk eredményt; különben a tapasztalt művezető tevékenységét kétségbe vonni nem lehet; mint halljuk — a jelmezek miatt — van felakadás. — Időjárásunk egészen tavaszias, a kertekben kapálnak és vetnek. — Az ügyvédek száma egygyel ismét szaporodott városunkban: *Fedák János* volt tiszti ügyész barátunk nyugdíjaztatván, ügyvédi irodáját már megnyitotta, s a peres felek már is igénybe vették szorgalmát és ügyességét.

— *Előleges színházi jelentés*. Legközelebb színpad kerülné fényes kiállítással s merőben új jelmezekkel *Offenbach* legujabb dalműve „*Szép Helena*“ mely Bécsben és Párizsban több mint száz előadást ért; az új jelmezek a párisi minták után készülnek *Kalocsányi főruhatárnok* felügyelete alatt, a díszletet s *Vénus* hajóját készíti *Kovács Elemér*, melyre is a n. é. közönség figyelmét előre felhívjuk. — Az igazgatóság

* *Nyilatkozat*. A „*Felvidék*“ f. é. 13-ik számában az „*Ujdonságok*“ rovata alatt egy a betűszedőket nagyon kicsinyítő s képességeket kétségbe vonó állítás jelent meg. — Miután az illető betűszedő nincs megnevezve, a félreértés kikerülése tekintetéből alulírottak kinyilatkoztattuk: hogy mi a „*Felvidék*“ nem szedjük, s így a mult számban megjelent s pusztán a „*Felvidék*“ szedőjére vonatkozó megjegyzést magunkra nem érthetjük, azt mint ránk nem tartozót figyelembe sem vehetjük; ennél fogva a szaktárs urakat is kérjük azon czikkecskéért nem az egész szedő személyzetet elítélni. — *Kelt Kassán febr. 15-én. 1866.* — *Trócsányi Bertalan, szedő. Klein Lajos, szedő. Schaaf János, szedő. Jamnig József, szedő. Roman János, szedő.*

Irodalom.

* *A Képes újság* gyökeres átalakuláson ment keresztül. A *Hajnik* szerkesztése s *György deák* főmunkatársasága alatt kijött febr. 1-5-ös száma jól biztat a jövőre nézve. Tartalmát, a belügyi czikkeket nem is számítva, 17 külön cikk teszi mind bevégezve. Ezek közt különös figyelmet érdemelnek *György deák* verse a főrendekről, „*Mit árulnak a ponyván*“ cím alatt a népirodalmi termékek ismertetése és a „*Pesti mulatságok*“, melyben a nemzeti színház, a lovarda, a menagéria és a panoráma vannak előadva. Ajánljuk ez életrevaló hírlapot, melynek ára egész évre 2 frt, fél évre 1 frt.

Biró uramnak azon kinos kötelesség jutott, hogy a gondosan összehurkolt bilincseket most saját bírói kezével kelle kioldozni, s még csak egy szöszköllettel az arcizmok egy rándulásával sem árulhatta el rémletes boszuságát.

— Most távozhat, mondá mogorván a főúr s ajtót mutatott a bírónak, s mikor egyedül maradtak, leirhatlan nyájassággal mondá: Imre felszabadultak karjaid, most öleld meg rég nem ölelt barátodat, kit nemcsak szép uradalmam virányai, de a viszontlátás vágya is vonzott ide, és szerencsém volt téged e kellemetlen helyzetből kiragadni; de el e sívár s szivertől dolgokkal, távozzon innen minden árnyalat, ragyogj derűben és boldogságban, mint eddig, tárd ki örömeidnek gazdag tárházát, nyisd fel édened arany kapuit, engedd, hogy mielőtt őseim közé temetnének, érezzem én is azon tükös alanyi tüneményt, melyet megelégedésnek neveznek!

— Kedves hű barát, viszonzá megindulva Pál; te kérsz tőlem örömrózsákat, melyet te teremtetél s mentetél meg az enyészettől, de ime itt van sajátod e szívetvel együtt, ha fáztál oda fenn: melegedj meg rokonkeblemen, hacsak keserőtél a magasban: gyermekeim, kik holnap estére előjönnek megtanítanak örülni és mosolygani, ha unatkoztál a nagy világban: a nagy természet majd megtanít gyönyörködni a hajnal hasadás-, az arany kalászos mezők-, a röpkedő ezüst felhők-, a pástör fuvolája, a legelő nyájak-s a vadon igénytelen virágai-ban; oh. sz. Péterként bíráim bár a hetedik mennyország kulcsát, hogy, mint az érdeműs Enochot, eleven, felemelhetnélek! . . . de e magasság helyett im e kis völgy, benne kis lakom szerető családommal, ez minde-nem legyen tied

A két barát átkaroltá egymást s e pillant kéje az egész uradalom kincstárával felért!

(Folytatjuk.)

zsa sulyu békókat, iszonyu sikoltással hunyta be szemeit, hogy ne lássa e bozoztó jelenetet, s kirohant a szobából.

Biró uram nagy gondal rakatta fel a lánczokat, Pál vitéz főséges nyugalommal türte azt, mint *Napoleon* a *szent-ilonai* zsarnok hetvenkedéseit s alig bírva kárörvondó mosolyát elrejtteni, szölt: Így ni, most már minden rendben van, hozzátok elő a falu szekerét, két ór elől, két ór hátul fog ulni, vigyázzatok rá, mint szemek fényére, mert fejetekkel jászotok; de kár, hogy el van törülve az izzó vaspróba, na de megmaradt még a kintpad, ott majd kivallja, hova rejtette a tenger sok pénzét s majd elnyeri jutalmát a bitófán, s ott fog nyugodni a levegőben, ha a szél engedi . . . de épen a szeker dörög . . .

Biró uram kitekintett az ablakon, de leirhatlan meglepetésére a fakó szeker helyett, melyen bitóra ítéleteket szokták kihuzozolni, egy fejedelmi fényű hínló közelgett körülrajongva harmincz-negyven tomboló hárszárból.

Mindn yájan fölismerék a hintóban ülő méltóságos férfuban *Eszterházy Pált*, a nádort, az uradalom örökös urát.

Biró uram kézzel-lábbal igyekezett kivitorlázni, s egyszerre oly szelid, nyájas arcot vágott, mint *Aesop* meséiben a farkas, mikor szép fehér báránybőrbe öltözött s kezét törve rebegé: *Kegyelmes uram*, ezer millióm bocsánat, hogy ünnepléses küldöttséggel magas személye elé nem járulhattam, csak egyetlen órával, tíz perczel, hamarabb értesítettek volna e huszárok, tüstént kivilágítottam volna dicső vendégünk tiszteletére az egész falut.

A bíró nagy buzgóságában észre sem vette, hogy most a világgyetem legszebb lámpája, a nap sugárzik, a huszárok nevettek, mi őt még nagyobb zavarba ejtette, de a főúr nem is figyelve e mentegelőzésekre, kérdő: Hol van * Pál, uradalmi kormányzó?

— A gonosz bűnös a szobában gugol bilincsekbe verve, oh ne méltóságos fényes személyének ehhez az

átközött barlanghoz közelíteni, mert lelopják még rendjeit is, épen ez őjjel rabolták el az egész uradalmi kincstárt.

Eszterházy nádor fagyos álarca lehullott s egy villám, szivdöbentő tekintet vetett a szőlóra s benn termelt a szobában s dörögve szölt: Mit látok?! barátom, lelkem fele, ki merete veled elkövetni ezt a gyalázatos erőszakot?!

— Roppant bünnel vádolnak, mondá a lebilincseltrab a fájdalomtól eltorzult arcczal; *kegyelmes pártfogóm*, te az egok küldöttje vagy, hogy megítéztél aranylósza nevetet a fertőzött s tagjaimat ome vasbékóktól; te ki fogsz ragadni e kegyetlen helyzetből, ha még szivedben parányi kegyelet létezik irányomban.

— Elrabolták az egész pénztárt, de rokonszenve-met a világ minden rágalmozója sem orozhatja el szíve-mhez forrott az, mint az élet, s barátságom melegét csak a halál fagyos lehe hűtheti meg! S lehet-e téged kárhoztatni még a legszigorubb bírónak is? elítélhetjűk-e a gazdát, kinek szép vetéseit egy véletlen jégzárpor elpusztítja, s az anyát, kinek leghivebb ápolása mellett gyermekét kitépi a halál? s végre is, ki bátorkodott az én uradalmam kormányzójával, saját hivatalnokommal hatalmát éreztetni, ki felett joggal egyedül csak én rendelkezhetem, én, nemcsak mint ura, de mint gyámja, nevelő atyja, ki gyermek éveitől ismerem szívének s lelkének minden hajlamait? *Harminc éve* tanulmányozom nemes jellemét; harmincz év óta milliók forogtak kezén minden hiány nélkül; s mikor a harcban életem megmentet: jószágokkal s vagyonnal kínálám meg, melyet ő egész szerénységgel visszautasított, s mióta uradalmam kormányzója három annnyal növelte szorgalmával a jövedelmet. *Lehet-e egyszerre* ily merész ugrást, s nemesből a gonoszra így rettenetes átalakulást képzelni a lélekben? kétkedhetik-e itt a lélek-buvar széplőten becsületesség felől? . . . S e percztől én, *Eszterházy Pál*, Magyarország nádora, ártatlan-nak nyilváníttalak! s sej annak, ki a nádor barátját csak egy tekintettel is sérteni és gyanúsítani meri! . . .

Vegyes hírek

A budai kir. palotában, f. hó 13. tartott tánc-
vigalomra sokkal számosabb meghívások történtek, mint
az udvarnál végbement első bálon. A főváros kiváló
köreinek képviselői, a főrendek, a képviselőház számos
tagja a tábornoki s törzs-tiszti kar, itt fényes nemzeti
diszóltonyok, ott ragyogó egyenruhák fényes festői kép-
pé csoportosodtak, melynek legszebb színezetét adta
meg a hölgyek ragyogó sora: Király Ö Felsége 8 óra-
kor jelent meg. Királyné Ö Felsege gyengékedése mi-
att akadályozva volt a megjelenésben, s így e bálon két-
szeres értelemben nem volt Királynő. A táncvigalmon
Lajos Viktor főherceg ö cs. kir. fensége is megjelent,
ki valamint Ö Felsége a társaság számos tagjával a leg-
szívélyesebben társalgott. A bál éjfélkor véget ért.
P.H.

Ö Felsége a Király a keddi udvari bába Laj-
os Viktor főherceg ö cs. kir. fensége kíséretében je-
lent meg Ö fensége Schmideg grófnővel, gr. Festetics
Györgynével, Zichy-Gatterburg grófnővel, és a füzér-
tánczot Sennyey bárónéval tánczolta. Ö Felsége a Kir-
ály életken társalgott több magas állású katonatiszttel,
Széchen gróffal, Festetics gróffal, és b. Sennyey kir.

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, február 14-én 1866.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	fr.	kr.	fr.	kr.
Buza köblönkint	680	640		
Kétszeres "	520			
Rozs "	420	380		
Tengeri "	410	380		
Árpa "	3	280		
Zab "	2	180		
Kása "	720	680		
Borsó "	960	850		
Lencse "	8	740		
Bab "	820	8		
Örlött dara "	880	820		
Tatárka "	1120	1050		
Burgonya "	2	180		
Aszuszilva "	5	4 50		
Szész itczénkint	17	16 1/2		
Marhahus fontonkint	14			
Bornyuhus "	18	16		
Sertéshus "	18	16		
Vaj itczénkint	52	50		
Zsir "	32	30		
Szalonna fontonkint	34	32		

tárnokmesterrel. Ö Felsége a Király és Ö fensége Lajos
Victor főherceg éjféli 12 óraker hagyták el a bált.

Egy cs. kir. várpalotai csendőr minden este
mint cabinet-futár sürgönyökkel Ö cs. kir. Felsége ró-
szére Bécsből Pestre jár.

A jelen országgyűlési választásokra 705,056
választó volt az egész országban összeírva. A választók
következőleg voltak fölosztva a választási képesség jog-
címét illetőleg: Birtok után képesítettek 484,013, kéz-
művesek 43,102, gyár-tulajdonosok 217; kereskedők
3596, jövedelmük után képesítettek 43,789, értelmiség
tekintetéből 30,755, régi jogcímen képesítettek 99,584
összesen a fentebbi 705,056.

Bécsből f. hó 14-dikéről ezt írják a „P. L.”-
nak: Két nap óta ismét minister-crisisre vonatkozó hírek
származnak. Azon helyzetben vagyunk, miszerint a
miniszterek közvetlen környezetéből jövő megbízható
értesítés után erősíthetjük, hogy ebben egyetlen igaz
szó sincs, hogy e hírek czélzatos természetűek, és való-
színűleg bizonyos pártberek által terjesztettek. —
Együttal nem vagyok képes megerősíteni azon hirt,
mely szerint valamennyi miniszter jövő pénteken Pestre
indulna. Miniszterialis körökben legalább mitsem tudnak

Kassa, február, 17-én Időjárásunk egészen tava-
szias, gyönyörű tiszta, egészséges napok jarnak, éjjel-
lenkint fagy. — A piac igen népes olesó.

Eperjes, február 16-án. Buza köblönkint 6 frt
60.—6 frt. — Rozs 4 frt. 20 kr. — 4 frt. — kr. Tengeri
4 frt. 20 kr. — 4 frt. — kr. Árpa 2 frt 80 kr. — 2 frt.
60 kr. Zab 2 frt. — kr. — 1 frt 80 kr. Kása 8 frt — kr.
7 ft. 40. Borsó 8 ft. — 6 ft. 40. Lencse 8 ft. — 7 frt
20 kr. Bab 8 frt. — kr. — 7 frt. 20 kr. Örlött dara 12 frt.
— kr. 11 frt. — Tatárka 7 frt 20. kr 6 frt. 80 Burgonya
1 ft 50.1. Aszuszilva 10 ft. 60. Szész itczénkint (magyar
iteze abroncs alatt 30 foku) 18 kr. Marhahus fontonkint
10 kr. Bornyuhus 12 kr. Sertéshus 16 kr. Vaj itczénkint
44 kr. Zsir 40 kr. Szalonna font. 40 kr. N.-Sárosi liszt-
láng mázsánkint 8 ft. 80. Zsemlyelisz 7 frt. 80. Közép-
kenyérlisz 5 frt 60. Rozs középkenyérlisz 5 frt. 20

Gálszécs, február 15. piaci árak következők voltak
Buza köblönkint 6 frt. 50 Gabona 4 frt 40 kr. Árpa 2 ft
60 kr. Zab 1 frt 50 kr. Paszuly 6 frt — kr. Lencse 6
frt — kr. Krumpfli 1 frt 40 kr. Vaj itczéje 40 kr. Széna
mázsája 70 kr. Szalma mázsája 40 kr. Szész itczéje 18
kr. Tojás darabja 1 kr.

Arad február hó 16. Buza bántási 85—86 fontos
3 ft 10—3 ft 15 krig, 87—88 fontos 3 ft 25—3 ft krig,
tisztai 85—86 fontos 3 ft 15—3 ft 20 krig, 87—88 fon-
tes 3 ft 30—3 ft 40 krig, 89—90 fontos 3 ft 45—3 ft

ilyetén császári meghívásról, sem a miniszterek nem
nyilatkoztak, hogy a magyar fővárosba készüljenek.

A fonalóskör a cs. k. államminiszterium alatt
álló helyhatóságokban az emberek és állatoknál mutat-
koztán, a mondott miniszterium erre vonatkozólag egy
rendeletet bocsátott ki, mely rendelet azonos a m. kir.
udvari kancellária utján tudomásul aon felszólítással
közöltetett a magyar kir. helytartótanácsnál: — hogy
miután egy részről ezen kórnak veszélyes hatása egész-
ségügyi tekintetben kétségen kívül áll, más részről
pedig bizonyos az, hogy az e részbeni túlságos félelem
következtében a népek egy nevezetesebb éllelmi czikke
a birodalom némely részeiben már is tetemesen háttérbe
szorítottak, s hogy ez által különösen Magyarország gaz-
dasága, kereskedése és iparának egy jelentékenyebb ága
nevezetesen károsodással fenyegettetik, — a mennyiben
óvatosság és megnyugvás végett szükségesnek találja,
— a törvényhatóságokat e tekintetben czélyszerű utasi-
tással lássa el; ez irányban intézkedéseiről, nem külön-
ben az említett kór jelei felett tetendő tapasztala-
tairól pedig jelentést tegyen.

50 krig, bácskai 85—86 fontos 3 ft 13—3 ft 20 krig,
pestvidéki 86—87 fontos 3 ft 20—3 ft 30 krig, 88—89
fontos 3 ft 40—3 ft 50 krig. Rozsban lanyha az üzlet-
menet, miután a külföld részéről a legkisebb tudakozás
sem érkezett. 78—80 fontos 2 ft 10—2 ft 20 krig.
Árpa el van hanyagolva, sörfőzésre való 70—72 fontos
2 ft 10—2 ft 35 krig, etetésre való árpára valamivel
élénkebb a tudakozás 68—70 fontos 1 ft 45—1 ft 50
krig Zabban pang az üzlet, régi 48—50 fontos 1 ft
15—1 ft 20 krig, új 45—46 fontos 1 ft 14—1 ft 16
krig. Kukoriczára nézve élénk a tudakozás a helybeli
fogyasztás számára.

Bécsi börze Február 16-ról.

5% Metallique	61.85
Nemzeti kölcsön	65.15
Bankrésztény	7.18.—
Hitelintézeti részvény	148.20
Londoni	102.40
Ezüst	101.17
Arany	4.89

KÖZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1865-ik évi május 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:

Kassa	reggel	délben	Arjegyzék		
			I.	II.	III.
Miskolc	7 " 52 "	3 2	4.44	3.34	2.12
Tokaj	9 " 35 "	5 35	7.33	5.50	3.40
Nyiregyháza	10 " 34 "	7 25	8.84	6.66	4.23
Debreczen	12 " 12 "	10 29	11.30	8.52	5.42
Püsp. Lad.	1 " 45 "	12 56	13.57	10.22	6.52
Szolnok	4 " 44 "	4 43	17.35	13.05	8.41
Czegléd érkezés	5 " 41 "	5 54	18.86	14.19	9.06
Pest	8 " 37 "	8 45	22.81	17.15	11.04
Bécs	6 " — "	6 33	37.07	27.98	18.25

II. Bécs és Pestről Kassa felé:

	8 óra	p. este
Bécs indulás	6 " 25 "	reggel
Pest "	9 " 27 "	"
Czegléd "	10 " 27 "	"
Szolnok "	1 " 26 "	délután
Püsp. Lad. "	3 " — "	"
Debreczen "	4 " 28 "	"
Nyiregyháza "	5 " 25 "	este
Tokaj "	7 " 29 "	"
Miskolc "	10 " 35 "	"
Kassa érkezés		

Cs. kir. postaköcsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 11 óra
45 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
" **Eperjesnek,** Lőcsére minden éjjel 12 óraker.
Személybér 5 frt. 64.
" **Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül** minden
hétfőn reggel 2 óraker. Sz. bér 15 f. 53.
" **Tarnóba,** Eperjesen keresztül, vasárnap, ked-
den, csütörtökön és szombaton éjjel 1 óraker.
Személybér 14 frt 16 kr.

Kassa-Eperjesi gyorsköcsi.

Kassáról Eperjesre indul naponta kétszer, reggel 7 és
délután 2 óraker. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen. Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társasköcsi.

Kassáról Ungvárra: és **Ungvárról Kassára:** szomba-
tot kivéve naponta 6 óraker reggel.
Ungvárról Munkácsra: szombatot kivéve naponta 6
óraker reggel.
Munkácsról Ungvárra: naponta 3 óraker délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fulöp. — Ungvárott
Pollák Fulöp. — Munkácson: Tóth Károly.

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálszécsig	2 " — "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " — "
" Szobránczig	4 " — "
" Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza 1 ft. 50 kr. . e.	

Munkács-Beregszászi magánköcsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken
szombaton reggeli 6 óraker, vasárnap, dél-
után 5 óraker.
Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken,
szombaton délutáni 5 óraker, hétfőn reggeli
6 óraker.
Menet-jegyzéke Munkácsról Beregszászig vagy vissza 1 ft.
Felvételi-ügynökség Munkácson: Tóth Károly. Bereg-
szászbán: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korcs-
mában: Guth József.

Hivatalos értesítés.

780. sz.

27(3)3

Árverési hirdetmény.

Folyó évi február hó 28-án d. e. 9 ór.
a város udvarház teremében a városi
aranycsillag nevű épületben bolt és 2
szoba, 1 háló szoba, 1 konyha, 1 kamara,
1 faszin és 3 pinczéből álló lakosztály 3
egymást követő évre 300 o. ér. frt kiki-
állási ár mellett közárverés útján ki fog
bérletetni.
Írásbeli ajánlatok f. é. febr. 27-ig fo-
gadhatnak el.
Az árverés megkezdése előtt az e rész-
beni szándékozók 10%-nyi bánatpénzt
tartoznak az árverelő bizottmány kezéi-
hez letenni.

A kibérlési feltételek a hivatalos órák-
ban a városi számvevőségnél megtekin-
hetők.

Kelt Kassán az 1866. évi február 7-én
tartott tanács ülésből.

1840. polg. 1865.

31(2)3

Árverési hirdetmény.

A magas kincstárképviselő kassai cs.
kir. tettes pénzügyészetnek, szántói la-
kos Szobota István és neje ellen 126 frt
5 kr iránti követelése tárgyában, alpe-
resektől Szántó városában 910. h. r. sz.
a. fekvő lakházok s befundusok, s 3249
h. r. sz. a. Bogárokon fekvő 200 □ ölet
levő szőlőjük lefoglalatván s felbecsül-
tetvén, — az árverés azokra nézve már
négy ízben megpróbáltatott ugyan, de

vevők hiánya miatt az eladás nem sike-
rülvén, azon vagyonoknak ujabban el-
adatásukra 5-ik határnapul e f. é. márt.
7-ik napjának reggeli 9 órája, a hely-
szinére ezennel bíróság kifizetik, hova
a venni szándékozók kész pénz ellátva
meghivatnak.
Kelt Szántón jan. 2. 1866.

Péczy János.
gönczi jbli fősz.

Magán hirdetések.

Jószág - eladás.

Zemplén megye Bodrogközi járásában
az árviztől már majd egészen ment, ha-

tóságilag 154,000 frton felül becsült,
gyönyörű kilátással ollátott nemesi bir-
tok szabad kézből eladó. — E jószághoz
a Király-Helmecezi hegyen levő egy szől-
lő is tartozik.

Közelebbi értesítést ad

Matolay Etele.
S.-A.-Ujhelyi ügyv.

Csányban hág egy sötét pej 17 markos
angol men; díj három rendbeli hágatásért
egy kanczától 6 forint osztrák érték-
ben.
24(3)3

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.